

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 4

15. FEBRUAR 1909

11. ÅRGANG

Det er et troverdig ord

Det er et troverdig ord og fullt verd i mottas at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, blandt hvilke jeg er den største.

(1. Tim. 2, 15.)

Ja, det er et troverdig ord fordi det er stadfestet av ham, om hvem Isaias sa: «Dette er min sønn, her min. Vel, la oss høre etter hva Gud sier: «Menneskesønnen er kommet for å frelse det som var tapt» (Matt. 20, 28). Og det sier han hvis navn er Trofast og Sande, og et trofast vidne lyver ikke. (Ordspr. 31, 5.)

Har vi noen grunn til å tvile på hans ord? La oss se hva Herren sier i Salm. 89, 35: «Jeg vil ikke bryte min pakt, og ikke forandre hva jeg gikk ut fra mine lebers. Jeg synes det er underfullt, hva jeg svor da?

Er dette ord om frelse verd å mota? Ja, det er det. Hvilke umåtelige verdier er blitt reddet fra å gå tapt på grunn av dette ord. Verdier? Ja, tenk over at bare en sjel er regnet mer verd enn hele verden. Og det er verd å mottas, fordi det er sagt av ham, som ga sitt liv og blod for å frelse oss.

Os? Det var jo syndere Jesus kom for å frelse. Ja, hva er du? Jesus sier: «Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere. I hvilken klasse står du, sannstendig eller syndere? Du forsøker å skjule din virkelige stilling og du vil kanskje også klare det inntil du står foran ham hvis øine er som ildsluor. Vi leser i Ordspr. 20, 8: En konge som sitter på domstolen, adspredet alt endt med sitt blikk.

Vår konge og frelser tilbyr nåde oss, men en dag kommer, da han vil sette sig på domstolen, og vi skal alle åpenbares for hans domstol. Og

når vi står foran ham, hvem kan du si: «Jeg har sønt mitt hjerte, jeg er som for min synd?» (Ordspr. 20, 9). Ja, hvem? Ja, det er du som har sønt sine kjærlig og gjort den hvite i Lammets blod. (Ap. 7, 31.) Velgipede sannhet at han kom for å frelse syndere.

Sinnest kom han deg, da han drev av landet kom til templet, og tok Jesus i sine armer og sa: «Dette er søtt til et tegn som blir motagt. Men det er vel kanskje ikke noe ord, når vi snakker om Jesus, som er mer motagt og hatet enn ordet: frelse.

Grunnen til dette er vel at ordet «frelse» innebærer at det eksisterer en motsetning stilling og det har vi i ordet «fortapt». Og hva bragte oss inn i den fortaptes stilling? Ja, det var synden. Men som sannheten og hovmodet var det som bragte Eva og Adam til ulydighet og fall, og synden som en følge datter kom inn i verden, like sikkert er det sannheten som hindrer folk idag i å erkjenne at de er fortapte syndere. Det står simpeltvis skrevet på skriften. Og det støter uafhængighetsfølelsen å være helt heroende av ham som frelser. Vi er helt ute av stand til å redde oss selv, og derfor er det så få som blir frelste, fordi de ikke er villig til å gå inn på hans vilkår: «Demom I be-kjenner». Er du villig til å erkjenne at du er en syndere, eller skal din sannhet bli det middel som skjuler dig fra Guds åsyn gjennom evigtens evighet. Du er kanskje for stolt til å erkjenne dig for det du virkelig er: En syndere. Men Jesus var ikke for stolt til å ta din og min synd på sig. Han, den eneste sannstendige, blev regnet blandt oss syndere.

Mange sier, som står på spørsmål om dets sjels frelse: «Jeg har for

mig selv bak den lukkede dør». I mange tilfeller vil det si det samme som: Du er en ting jeg vil ha for mig selv. Men dersom du virkelig er kommet i kontakt med din herre og helset, Kristus Jesus, «bak den lukkede dør» kan du ikke ha det for dig selv. Det vil bli en hjertetrang for dig å fortelle om ham og hans nåde som er mektig til å løfte og fjerne syndere. Du vil ikke da rolig gå og se på at forsvilte menneskesjeler forgå. Nei — du vil da, på selvsøplevebevis grunn si: Han frelste mig, han vil også frelse dig.

Paulus holdt det ikke for sig selv. Hvor som helst bibelen er lest, lyder hans erkjennelse: «Blandt hvilke jeg er den største». Ja, når en kommer inn for Guds åsyn og får se sig selv i Guds lys, da blir det ikke meget igjen å rose sig av. Da blir det ikke stor anledning å måle sig selv med andre. Nei, da er det din sak som står for prøve. Du blir i den stand både den eneste og største syndere, og du vet at du er kjent skyldig, og du vet dommen. Det blir rop i din sjel etter redning fra synd. Da kommer frelseren dig i møte, og din bøn: Herre, frels mig! bringer hele din nød og erkjennelse av synd for hans føtter. Hva svar får du? «Også din synd og dom har jeg hørt, du er fri!»

Fri? Kan du holde det for dig selv «bak en lukket dør»? Nåde — for et foraktet ord, men nei! «Jeg skammer mig ikke ved evangeliets, for ordet om kors er en Guds kraft til frelse for hver den som tror». Dette ordet om frelse er verd å mottas og det er verd å sprede ut, fordi det har hjalp for de hjælplose, frihet for de bundne, snar for de som ligger under for synd og evig liv for alle som hører ordet og tar imot det.

Har du erfart Guds frelsende nåde? Er du ved hans nåde kommet inn i hans underfulle lys? Tenk da

Paktens ark - gledens kilde.

«Og det skjedde, da Herrens paktens ark kom inn i Davids stad, da så Mikal, Sauls datter ut gjennom vinduet og hun så kong David springe og danse, og hun foraktet ham i sitt hjerte.»

(1. Krønikerbok 15, 26).

Det hadde vært en prøvsom og tung tid i Israel. Guds ark, paktens symbol, var borte, dep var tatt av fienden og «hele Israel gikk sukende etter Herren.» Kong David hadde kjent det samme som folket: Et skrik etter Herrens velsignelse.

Han kalte så sammen sine øverste og fyrster og holdt råd med dem og siden kalte han sammen hele Israels forsamling og la saken fram for dem. Hansa: «Hvis det tykkes dere å være godt, og det er fra Herren vår Gud, så la oss sende bud til alle kanter til våre brødre i alle Israels lande og tillike med dem alle prestene og leviterne i småstedene på deres jorder, at de skal forsamlе sig til oss og la oss flytte vår Guds ark til oss, for vi har ikke spurt efter den i Sauls dage.»

Dette syntes hele folket var rett og de forsamlede folket og de hentet arken fra Abinadabs hus, hvor den hadde stått efter at filistene måtte sende den fra sig — helt siden Samuels dager.

Med sang og lek førte de så arken til Jerusalem, men fordi de ikke hadde fulgt Guds ordre angående hvordan arken skulde fraktes slo Herren Ussa ihjel og gleden og sangen tok slutt. Ja «David blev bange for Gud», står det.

Arken er symbol på Guds pakt med sitt folk og for å få den rette velsignelse av Guds pakt må Herrens anordninger følges. Det er til selvprøvelse for oss alle.

David fikk siden syn for at arken skulde ikke kjøres, men bæres.

på dem som er i mørke og som aldri har hørt om frelseren.

Hvad vil du gjøre for dem?

*Aslaug Brataas,
misjonskandidat.*

Den skulde heller ikke bæres av hvem som helst, men av rensede leviter og prestere. Så annen gang gjorde David efter Herrens ord og kom nu dansende og gledesjublende i spissen for Herrens ark. Nu var gleden sann og jubelen ekte, og grunnet på Guds anordninger. Herrens pakts ark, Guds frelse og løfter skal aldri moderniseres, mekaniseres eller forbedres og heller ikke frembæres (kjøres) på moderne kjøreredskaper, men bæres frem av gjenfødte sjeler som er rensed i Jesu Kristi blod. Da blir jubelen og gleden varig.

Men Davids hustru stod og så sin mann danse og glede sig og kunde ikke forstå at en konge kunde bære sig ad på den måten. Han måtte da huske på sin verdighet og ikke blande sig slik sammen med folket. Hun foraktet ham i sitt hjerte.

Det er noen som synes vi burde være mere avmålte og ta det mere anstendig. Ikke slippe sig til slik, men være litt høitidelig og huske på vår verdighet.

Da kong David kom hjem fikk han en skjennepreken av sin hustru, men David tok det på en rett måte. Han vilde gjerne bli ringere enn det, sa han og sammen med de tjenestepiker hun syntes var for simple vilde han æres. Når frelsen blir stor og gleden fyller hjertet faller alle skranke. Da er det ikke noen «store» og «små», men alle gleder sig sammen. Når frelsesfryden fyller en forsamling, glemmer man rangforskjellen, da jubler man sammen over Guds frelse og hvis man sitter dømmende og kritisk når frelsesjubelen lyder så er man på feil plass.

Mikal, Sauls datter fikk ikke noe barn hele sitt liv. Hun levde og døde barnløs. Det er det sørgelige med dem som knurrer og kritiserer på gal måte, de får aldri utrettet noe. De vinner ingen for Gud. De får ikke være til velsignelse, men blir ufruktbare. Gud hjelp oss til å bli glade lykkelige kristne som bærer frukt, og det blir vi ved å få evangeliet levendegjort i våre hjerter ved Guds ånd. Det vi trenger for å bli sjelevinnere er opplevelsen av evangeliets gledes-

budskap i vår leir. En menighet må komme i den rette stilling til Gud hvis det skal bli varig vekkelse og jubel.

Vi skal ikke sluke alt som kan se ut til å være så storartet, men komme inn i Guds anordninger, inn i Guds ord og vår jubel blir varig.

Herrens forsamling bør være et sted hvor søkende sjeler finner den umiddelbare friskhet og ekte frelsesfryd som Guds nærvær gir. De bør ikke møte en løssluppen, sjelelig begeistring, men helliget glede og ekte jubel. De bør ikke møtes med lange, tørre og mekaniserte prekenner, men med budskap som er oplevet i selskap med himmelens Gud. Det blir ikke alltid så ritualmessig og går ikke alltid efter «programmet», men det er ekte saker og griper folk.

Gud være lov for at den frelsesfryd som evangeliet gir kan erfares og oppleves idag. Herrens ark er i vår midte. Må vi alle gripes mere av Guds pakts løfter.

G. Iversen.

Den ubrukte veksel

En herre som trådte inn i en fattig families hjem, så at der på veggen i glass og ramme var oppsatt en fransk veksel på 1000 franc. Han spurte den gamle kone: «Hvorledes har De fått den der?»

Hun fortalte ham da at hun og hennes mann under verdenskrigen hadde optatt og pleiet en stakkars fransk soldat i deres hjem til hans død, og at han i dødsstunden hadde gitt dem det lille «billede» som et minne. De syntes at det var et vakert minne, og satte det i glass og ramme og nu prydet det en vegg i deres stue.

Deres forbauselse blev stor da de fikk vite at det var en veksel på en så stor sum at den vilde utgjøre en hel formue for de gamle om de fikk den omsatt i penger.

John Wesley

tilbragte to timer daglig i bønn og ofte mere enn det. En som kjente ham godt, sier om ham: «Han anså bønner for å være sin gjerning mere enn noe annet, og jeg har sett ham komme fra sitt bønnerum med et åsyn som formelig strålte av himmelsk herlighet.»

Et fast håp

Bare i håp til Gud vær stille min sjel, for fra ham kommer mitt håp. (Salmen 62, 6).

Disse ord blev talt av en mann som hadde prøvet litt av hvert og funnet at det var bare en som kunne hjelpe, og aldri svikte og det var Herren.

Det var nok spennende når David gikk mot løven med bare hender for å befri lammet ifra dens klør. Sviktet Gud? Nei, halleluja!

Det kom stadig noe som gjorde at David fikk bruk for Gud. Han kjente nok at hjerte blev urolig, men han hadde funnet medesin imot dette hjerteonde, og det hjalp. Det er dette han anbefaler til andre. «Bare i håp til Gud,» heter midlet.

Vi må legge noe merke til dette så vi ikke tar feil, for det er et surrogat-middel også og hvis vi tar det vil det få skadelige følger. Dette middel er merket: Søke hjelp hos mennesker. Hvis vi benytter det blir det ingen seier, ingen glede, ingen befrielse, ingen lovsang. Hvis David hadde tatt feil her, var det blitt nederlag, for menneskehjelp er ikke å stole på. Men venner, om vi stoler på Gud vil vi bli uovervinnelige, om vi er aldri så små. Det er mange som nu i disse dager har satt sitt håp til den sanne Gud og sier som David «Jeg kommer mot dig i Herren Hærskarenes Guds navn». Gud kan ikke svikte den som stoler på hans ord.

Har hatt lyst til å sende en hilsen til venner gjennom «Røsten» «Vi er spredte på muren, men la oss arbeide mens det er dag. Snart kan det være for sent. Tror det bare er en kort stund igjen, venner.

Vi oplever å se de største land i Europa forbyder all forkynnelse av evangeliet for folket. Ingen vet om det også skal komme til oss. Har fått besøke mange venneflokker i vinter og det merkes overalt at det er nød for sjeles frelse. Ja, å få leve for dette er det største som fins på denne jord. Venner bli ikke motløse om det går smått. Fra Ham kommer vårt håp!

Det er opmuntrende å møte brødre som står støtt og fast år efter år og arbeider med utrettelig iver i Herrens kriger. Hold ut brødre! Jesus kommer snart! Det er nokk prøvel-

ser og skuffelser under reisen, men Guds velsignelse opveier alt.

Hjertelig broderhilsen

H. Moger.

Når det stormer

Mell.: Der sitter en due.

Det ofte kan storme på livshavet her og bølgene hårdt mot oss slå.

Vi skuer i natten, det mørkt om oss
er,
montro om vi havnen skal nå?

Der blinker et fyrtårn, vi skuer det
klart,

blandt brenningers brus vi det ser.
Vårt fyrtårn er Jesus, — vår redningsmann kjær,

han fører oss trygt til vårt hjem.
Vårt skib er dog lite og havet så
stort,

vi føler oss små her på jord.
Men han som har sagt: «Frykt ei
bare tro»,

han redde og hjelpe nok vil.

Så se, kun på Jesus i stormen, min
venn,

han alltid vil være dig nær.
Og snart er du hjemme i herlighet
stor,

for tronen å prise din Gud.

Kråkstad den 24. jan. 1939.

Rolf Westlie.

Et sikkert tilfluktssted

När värld och vänner lämna dig
alena med din smärta.

Då ropar Herren: Kom till mig!
Kom slutt dig till mitt hjärta.

Dig Herre är ingen lik
i himlen och på jorden.
Så härlig, hög och nåderik
är ingen konung vorden.

Kast på Herren hvad dig tilskikkes. Også i 1939 er Herren med hver dag og hver stund med sine.

I. Schøyen.

Dere gjør det selv.

Da noen englendere og amerikannere protesterte imot at japanerne brukte kristne kirker i Kina til militær-barakker, offentliggjorde de japanske blad en klar og høitidelig melding om at efter de britiske militære håndbøker «kan kristne kirker brukes til militære formål hvis det blir nødvendig.»

Noen uttalelser om bladet.

Det er meget opmuntrende å følge med i vårt kjære blad, «Misjons-Røsten», som hver gang bringer noe nytt og godt til mig og de mange interesserte av vennene her. Takk for allt i svunne år og Gud styrke dere i det nye år, om vi skal oppleve det. Han vil hjelpe alle som stoler på ham.

Det gikk meget godt med juleheftene. Alle var vennlige og tok godt imot mig. Gud har gjort et verk i folkets hjerter og dette har jeg ventet på. Det har vært gode møter i sommer. Gud er med.

Så er det jo også noen som er partisk sinnede, men Gud holder på å frelse disse også nu. Det priser vi Gud for. Halleluja! Amen!

Til lykke med arbeidet. Vi vet at Gud er med og så går vi frem med nytt mot, fra seier til seier. Pris skjæ Herrens navn!

En hjertelig hilsen fra deres søster i Herren med Salm. 23.

Kommisjonær.

*

Sender idag betalingen for dette år og samtidig en hjertelig takk for bladet som kommer regelmessig med sine mange tilskyninger og opmuntninger.

Må Herrens velsignelse hvile over dere alle som arbeider med bladet.

Moss 2. februar 1939.

En kjærlig hilsen fra en ringe søster.

*

Hjertelig takk for Misjons-Røsten Gleder mig til 1ste og 15. hver mnd., for den bringer *alltid* velsignelse. Salm. 22, 33.

Vennlig hilsen

A. T., Kr.sand S.

Et vidnesbyrd.

Overlæge Wisløff ved Tromsø sykehus fylte nylig 70 år. På spørsmål fra en avis om han vilde si hvad som var hans livserfaring, svarte overlægen: — Jeg vilde ha fylt min stilling som læge meget bedre hvis jeg all min tid hadde vært en opriktig kristen.

— Det vidner om klokskap ikke alt for meget å stole på sin egen forstand, men også ta hensyn til andres tanker.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til opsigelse skjer. Opsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Innsamlingen til bedehus i Kjøllefjord

Som det vil sees av skrivelsen fra Isak og Antonette Kvalsvik har de gått igang med en 5-kroners innsamling til bedehus i Kjøllefjord. Nu vil nok noen ha noe å innvende mot denne form for innsamling og det vilde uten tvil vært mere i harmoni med vår bekjennelse om midlene var kommet inn uten direkte opfordring til hver enkelt. Men som Kvalsviks skriver: Når hverken skrivelser — prat eller annet har hjulpet, er det bedre å gjøre noe enn å sitte stille med hendene i fanget og ikke få gjort noe.

De behøver bedehus i Kjøllefjord og nu har vi vår anledning til å være med.

La nu 5-kronene komme «flyvende» en tid og bedehuset der nord er en kjensgjerning. Neste vinter kan de da innby befolkningen til å høre evangeliet i et godt hus. Som de nu har det er det umulig å få holdt møter vinters tid.

Send beløpet til Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Innsenderen av artikkelen Hvad lærer Bibelen?

må opgi navn og adresse.

I trengselstider.

2000 jøder er blitt berøvet livet ved henrettelse eller selvmord i Wien, siden Østerrike er kommet inn under Tyskland.

Oplysning

Fra flere hold har vi fått forespørsel om evangelist Karl Risvik da det var flere som var interessert i hans virke.

Vi har undersøkt saken så godt det lar sig gjøre og efter de opplysninger vi har fått ser det ut som han nu virker som predikant i Kristelig Ungdomsforbund i Nord-Norge.

Fra broder Henrik Eilertsen og Risviks kasserer har vi fått noen opplysninger som inntas. Rivik selv er det umulig å få fatt i da ingen av de vi har henvendt oss til kjenner hans nåværende opholdssted.

Så vidt vi kan forstå reiser han nu da som utsending for Norsk Kristelig Ungdomsforbund. Vi ønsker ham alt godt i fremtiden.

Br. Eilertsen skriver:

OPLYSNING

Som svar på forespørsel av mange, skal meddeles at jeg i telefonsamtale med fru ekspeditør Jakobsen, Skattvik i Senja idag får opplyst at Karl M. Risvik reiser som utsending for Norsk Kristelig Ungdomsforbund.

Han har aldri vært tilknyttet vårt arbeide heroppe.

F. t. Brøstabotn i november 38.

Henrik Eilertsen.

Hans kasserer svarer:

«Deres ærde av 29. novbr. motatt, hvor De vil ha opplysning om evangelist Karl Risvik er ansatt for Norsk Kristelig Ungdomsforbund.

Han reiser for øieblikket så vidt jeg vet som vekkelsespredikant for forbundet, men om han bare vikarierer eller han er fast ansatt vet jeg ikke, da han er omtrent stadig ute og reiser så det er lenge siden jeg snakket med ham, og ikke vet jeg hvor han opholder sig nu.

Jeg vet bare og kan si at han liker best å reise frivillig hvor han ser det mest trenges og hvor nøden var størst både åndelig og legemlig. Særlig ofrer han sig for barn og ungdom og få er det som kan motstå hans bønner og den ånd av hvilken han taler. Så der hvor han ferdes blir det vekkelse.

Det er lenge siden her kom noe nevneverdig penger til ham gjennom «Røsten», så mulig han så sig nødt til å ta stilling for å ha noe og dele ut til fattige.

Jeg skal la Dem få høre nærmere når jeg får sikker rede på hvad betingelser han reiser på.

Ærbødigst

ekspeditør *Barnhard Jakobsen*,
Skattvik i Senja.

Sølvbryllup

feires av Hagmann Kristiansen og hustru, Kapelveien 8, Fredrikstad, 21. februar.

Broder Hagman Kristiansen og hustru blev frelst på «Salen» og stod trofast med der i 12 år. Hans hustru stod trofast med sin manns side i disse år og de vil minnes av mange som de kom i berøring med.

Broder Kristiansen har også vært kommisjonær for Misjons-Røsten og er en grei og pålitelig mann.

Gud har velsignet sølvbrudeparet rikelig og alltid fremhever han det i sine vidnesbyrd. Vi ønsker Herrens velsignelse i rikt mål over dem i fremtiden.

Forstander Albert Lunde,

Oslo, døde 31. januar.

Med ham er en av de mest kjente forkynnere i vårt land gått bort. Han blev bare vel 61 år gammel.

Lunde var født i Vanse ved Farsund, men kom som ung gutt over til Amerika, hvor han fikk sitt åndelige gjennombrudd. Efter å ha virket noen år i Amerika vendte han hjem til Norge i 1905. Calmeyergatens misjonshus fyltes til trengsel under hans vekkelsesmøter, og det var for å vareta og fortsette den vekkelse, at Den evangeliske Forening i Oslo blev stiftet.

Lunde har siden starten vært formann og forstander i denne forening, men har også nedlagt et stort arbeide som formann i Den norske Kinamisjons råd og som viceformann i Norsk Misjonsråd m. m.

Rettelse

I min artikkel fra 1. febr. d. å. 1939 står det: Jeg gikk frimodig frem til ham med et skrikende begjær — osv. Det skal være: Jeg gikk frem til ham med et gråtende begjær, om han ville være med — osv. Det er stor forskjell på å skrike og å komme med et vemodig stille gråtende begjær til Jesus, som jeg i drømmen gjorde.

En kjær broderhilsen

O. Karlsen.

Berger



Som r
sjonær B
13 februa
top som
og fikk
nevne de

Når v
som bro
arbeidsfe
ten umu
50 år, li
mange
krefter o
forhold
det unde
nytt lan
et som
nordboe
maktene
skap ga
Folket s
den fra
og dertil
forhold.
kevel st
vidner d
indianer
og at ha

Efter
vår bro
tid i He
forsømt
anere so
tinas ur
og laste
for den
ved Jes
skapnin
av used
inbruk
nevne,
glade p

Berger N. Johnsen



Som nevnt forrige nr. fyllte misjonær Berger N. Johnsen 50 år den 13 februar. Vi fikk meddelelsen nettop som bladet skulde gå i trykken og fikk derfor bare anledning til å nevne det.

Når vi tenker på den rekke av år som broder Johnsen har vært på arbeidsfeltet så synes vi det er nesten umulig at han ikke er mere enn 50 år, livets middagshøide. Men så mange år på misjonsfeltet tar på krefter og helse. Det er vanskelige forhold våre misjonærer har arbeidet under og da særlig de som brøt nytt land. Ikke var det bare klimaet som var vanskelig å tåle for en nordboer, men motstanden fra åndsmaktene og Djevelens bitre fiendskap ga sig utslag på mange vis. Folket stod uforstående og motstanden fra katolisismens side var bitter og dertil kom vanskelige økonomiske forhold. Når broder Johnsen allikevel stod der trofast på sin post, vidner det om at kallet om å gå til indianerne i Argentina var fra Gud og at han var lydig mot dette kall.

Efter ca. 27 års virksomhet kan vår broder nu se tilbake på en rik tid i Herrens tjeneste. Mange av de forsømte, jagede og uvidende indianere som streifet omkring i Argentinas urskoger og var bunnset i synd og laster av alle slag, prisner nu Gud for den herlige og underfulle frelse ved Jesus Kristus og er blitt nye skapninger. Synd og laster, i form av usedelighet, drukkenskap, kokainbruk og nesten alle de slag vi kan nevne, er forladt og rene lyse og glade priser de himmelens Gud for

nåden i Kristus Jesus. Broder Johnsen er nu utslitt i evangeliets tjeneste. Hans legeme har vært herjet av klimafeber og andre sykdommer. Han skrev engang ved en leilighet at det var et under at han enda hang sammen og han turde nesten ikke tenke på å reise hjem til Norge da en frostnatt her kunne sette punktum for hans liv.

Allikevel er hans eneste tanke å få virke videre i Herrens tjeneste der hvor han er. I et par av sine siste brever skriver han om at han har slik lyst til å komme til noen forsømte steder i Chaco hvor indianerne enda er helt uberørt av evangeliets forkynnelse, men det behøves penger til bensin og diverse nødvendige ting.

Broder Berger Johnsen kan glede sig over å ha sett hundreder av indianere overgi sig til Gud og mange, mange steder er det åpent for ham.

Hans hustru og barn deltar og hjelper ham i arbeidet med undervisning og annet. La oss nu huske ham med bøn og midler.

Det er god plass for utvidelse av arbeidet i Argentina og om Herren legger det til rette ønsker vi gjerne å få det utvidet. Det trenges mange arbeidere og nu er dørene åpne.

Hjertelig takk for de som har sendt ekstra offer i anledning 50 års dagen. Det vil bli kvittert for dem sammen med andre innkommende midler ved kvartalets utgang.

Broderhilsen

G. Iversen, Postboks 52
Sarpsborg

Ny misjonskandidat for India

Warwickshire, England
23. jan. 1938.

Fred!

Det er et helt år siden jeg skrev til «Misjons-Røsten» og det har virkelig vært en spent, kritisk tilstand en tid. Hvor dyrebart det er å eie Guds fred når krigen henger som en truende sky over en, og man ser alle de forberedelser som blir tatt: gassmaskeutdeling, de veldige grøfter som er gravet som en tilflukt under luftangrep og barrikader av sandsekker. Vi blev spart denne gang, men spørsmålet er: Hvor lenge vil det bli før uværet bryter løs for alvor?

Har vært i stadig korrespondanse

med søster Dagmar Jacobsen som arbeider på misjonsstasjonen «Ruth». Hun var på Mahoba før, men er nu i «Ruth».

Herren har så underfullt ledet mig da jeg skrev til søster Jacobsen. Det viste sig at hun arbeidet på Mahoba, og Mahoba var i den del av India som Gud hadde gitt mig et bestemt kall til, nemlig Nord-India.

Søster Jacobsen skriver i sitt siste brev, at hun har talt med vennene i Mahoba om mig, og ber mig å skrive til vennene der når noen bestemt bestemmelse om min utreise er i orden. Mitt ønske var jo å få reise ut ved slutten av dette år, og jeg er i bønn om at midlene må komme inn for min utreise.

Veien er åpnet — og stedet hvor jeg skal gå til.

Det er midlene til å komme dit ut som mangler. Jeg vet at vennene i Trondheim arbeider trofast for min utreise, men vennene er få så de trenger hjelp, men Herren vil sikkert åpne hjertene dersom man kjenner behovet. Å, det er sjeler i mørke der ute som venter. Jeg er villig og rede til å gå ut til dem, hvem vil være villig til å sende mig ut.

Min tanke var å komme hjem til Norge i nov., men Herren åpnet utvei for mig til å ta noen kurser her, på en underfull måte. Det er Home-nursing og First-Aid som jeg studerer ved Central Tecial College i Birmingham. Jeg talte med en søster en dag, som er hjemme for annen gang. Hun har sitt felt i Kina. Hun har også tatt Home-nursing og First-Aid, og et kursus i tropical Diseases etterpå. Hun ga mig adr. til Livingstone College, London.

Det er tre måneders kursur der og tiden er delt mellom lesning og praktisk arbeid. Elevene blir sendt ut til forskjellige hospitaler. Tropesykdommer blir gjennomgått, og efter hvad jeg har forstått er det lagt vekt på den praktiske side og lagt an på å gi misjonærer så bra kunnskap som mulig på kort tid. Håper Herren åpner utvei for mig så jeg får gå dette kursur. Jeg vilde da i tilfelle bli ferdig til å komme hjem en tur først i juli eller sist i juni. Det er godt å få legge alt i Hans hånd som har all makt.

Søster Jacobsen skrev som svar på et av mine brev: «Det vilde være godt om du kunde få et kort kursur i sykepleie, det kommer alltid

godt med i et hedningeland og særlig nu. Ingen vet hvor lenge Indias nye regjering, når de kommer helt til makten, vil tillate oss å vidne og tale for folket. Men sykepleie-hjelp vil lenger bli tillatt og det kan være en åpen dør å nå inn til hjertene med det livgivende ord».

Håper når jeg kommer hjem å få anledning til å besøke vennegruppene før jeg reiser ut til India. Det er mitt hjertes bønn å komme der ut snart. Tiden er så kort, det gjelder å redde mens det er anledning.

Hjertelig hilsen til red. og alle «M.-R.»s lesere fra eders i Kristus Jesus. *Aslaug Brataas.*

Billy Bray som sjelesørger

Engang Billy Bray holdt på å bygge et bedehus kjente han en mann som hadde en meget ugudelig hustru. Denne ugudelige kvinne ergret og plaget sin mann på forskjellig vis. Sommetider slo hun vann i ansiktet på ham.

En dag fikk hun ophisset sin mann i den grad at han i overilelse kom til å banne. Han erkjente straks at han hadde forsyndet sig og inderlig og alvorlig ba han Herren om tilgivelse, men Satan stod ham imot og fortalte ham at det ingen hjelp var i å be; for ingen vilde tro på hans kristendom efter dette.

Billy Bray drev på med å arbeide på misjonshuset som var like i nær-

heten av hvor denne mann bodde. Herren sa da til ham at han skulde gå å hjelpe sin bror til rette. Han kastet straks spaden og gikk til den feilende broders hjem.

Med det samme Billy Bray kom inn i huset begynte hustruen og skjelle ham ut og fortalte hvad hennes mann hadde gjort.

«Da hun var ferdig med å brumme», sa Billy Bray, «fortalte jeg henne hvad Herren sa til jødene da de førte frem for ham en kvinne som var grepet i hor: «Den som er uten synd, kast den første sten!» Jeg ba derpå mannen følge mig utenfor og der spurte jeg ham om ikke djvelen sa til ham at det ikke hjalp å be, og at ingen vilde tro ham mere. «Jo», sa mannen, «det er nettopp det han setter inn på mig med». Billy Bray fortalte ham da at hans kjære Herre hadde sendt ham for å fortelle at han var på hans side. I det han holdt på med det kom enda en broder for å trøste ham. Innen følgende søndag var mørket veket bort. Velsignelsen som mannen hadde mistet fikk han tilbake og levet og døde i troen på sin Frelser. Hans hustru vedblev å forherde sitt hjerte og å gjøre livet surt og vanskelig for sin mann, men døde snart efter.

Fra boken Kongesønnen.

— Gud gir hver fugl føden, men kaster den ikke i reden til den.

Luther.

For å styre og lede en kristenfor-samling rett må man ha fått nådegavene til denne gjerning.

I Rom. 12, 7—8 nevnes blandt nådegavene også det å ha en tjeneste og det å være forstander. I 1. Kor. 12, 28 står: «Og Gud satte i menigheten først noen til apostler, for det annet profeter, for det tredje lærere, så kraftige gjerninger, så nådegaver til å helbrede, til å hjelpe, til å styre, forskjellige slags tunges.»

Dette er klare ord. Skal vi finne de rette til å hjelpe og styre, så må Gud utvelge dem og vi må finne dem som Gud har utvalgt. *Er det derfor noen gang vi trenger Guds Ånd og ledelse, så er det ved valg av styre.*

La oss se litt på bibelens menn under valg! Da Jesus utvalgte sine apostler, var han hele natten forut i bønn. Luk. 6, 12.

Da disippelflokken skulde velge en mann til å få apostlembedet ef-

SPREDTE FELTER

En liten hilsen fra misjonær Fjeld.

«Guds faste grunnvoll står og har dette segl: Herren kjenner sine, og: Hver den som nevner Herrens navn, skal avstå fra urettferdighet!»

«Herren skal telle når folkene blir opskrevet, og si: Denne er fødte der». Vi har fått Misjonsrøsten siden i sommer, så vi vil bringe vår takk for den. Vi har nettopp mottatt brev fra søstrene Dørum og Karlsen, samt fra kineserne i Pai Hsiang og det ser ut som det er litt bedre over trakterne. Dog skriver søstrene om at de har kanoner opstilt like utenfor veggen til misjonen så det er jo langt mindre enn hyggeligt. Og så i Pai Hsiang venter de soldater, så det er jo ikke noget rosverdig forhold fremdeles. Det er dog gledelig hvad bro. Chang skriver om, at de har hatt møter med god tilslutning i desember, både på misjonsstasjonen i Pai Hsiang, og i den landsby hvor han har sitt hjem som ligger omkring en norsk mil syd for Pai Hsiang. Under årene har vi jo vært der flere ganger og hatt møter der men nu skriver han at de har åpnet et lite møtelokale i landsbyen.

Da de var samlet der til møter en

ter Judas, våget de ikke selv å utpeke mannen; men overlot det til Gud ved å bruke loddtrekning. Ap. gj. 1, 26.

Da menigheten i Jerusalem valgte 7 menn til å tjene ved bordene. Ap. gj. 6, så tok de ikke hvem som helst. De valgte menn med godt vidnesbyrd, fulle av ånd og visdom. Og ikke bare det. Disse 7 menn ble stillet frem for apostlene og innviet til sin gjerning. Det var høitid og alvor når noen skulde velges til tjeneste i menigheten, for valget var for Guds ansikt.

Nu skal det villig innrømmes at en som har fått nådegaven kan vanskelig og misbruke den. Til Timotheus lød det: «Vanskjøtt ikke den nådegave som er i dig», 1. Tim. 4, 14, og til Arkippus: «Giv akt på den tjeneste du har mottatt i Herren, at du fullbyrder den.» Kal. 4, 17.

Der er også fare for herskesyke-



Valg av ledelse.

Efter å ha nevnt det gamle syn på valg av ledelse i misjonsforeninger som var omtrent slik at en som engang var valgt blev stående så lenge han ville hvis han viste sig skikket til gjerningen og det nye syn som har parolen: La ungdommen komme til. Vekk med de gamle stabeisene og det uføre og vanskeligheter den strid kan føre misjonsforeningene i skriver Edv. Storsæter i «Utsyn» bl. annet:

«Spør vi vår bibel, så finner vi klare retningslinjer når det gjelder å velge styre og ledere.

dag i dese
ning, og d
flere ønsk
landsby.
ord er lev
der os å
selv om f
ufred. Ja,
ge forskjel
vår takk
res trofast
kan bli fo
Stenber

Han ka

I blade
som over
til Kongo
som forta
tale førte
hvor han
telle om e
de lørdag
første for

Hvis H
me en stu
aller flest
kom søsk
se reiste
sitt sverd
«troens k
tid alene,
tiansen ti
A. Christ
ren er me

og der er
ende såle
til å slutt
nødvendi
møte ble
sagt til e
lenge i st
skal du g
yngre! T
arbeide!»

Det va
Det so
er sikker
som had
kristne i
ut til at
dre siden
glemme
og utdel

Nu er
stykke h
meget i
for oss.

dag i desember var det stor tilslutning, og de har kjøpt 15 bibeler, og flere ønsker å kjøpe sig bibler, i hans landsby. Det er dyrebart at Guds ord er levende og kraftig, så vi gles selv om folket er herjet av krig og ufred. Ja, det er trange tider på mange forskjellige måter. Vil også bringe vår takk til misjonsvennene for deres trofasthet i arbeidet så Evangeliet kan bli forkyndt for folket der ute.

Stenberg, Langhus S. 1-2 1939.

Hjertelig hilsen Eders
Kari og Jens Fjeld

Han kom fra Congo!

I bladet fra 15 nov. 1938 stod som overskrift: «Han tok oss med til Kongo». Det var br. Glittenberg som fortalte om dette land og i sin tale førte han tilhørerne med dit ned, hvor han kom fra. Idag vil jeg fortelle om et misjonsmøte, som vi hadde lørdag 27-1 - 39. Det var det første for iår i Hollendergate 4.

Hvis Herren drøier med sitt komme en stund til, så blir det et til. De aller fleste vet at for ca. 20 år tilbake kom søsken Bendiksen til oss og disse reiste ut til Congo. Broderen la sitt sverd ned der ute. Han kjempet «troens kamp». Hans hustru var en tid alene, og så kom familien Christiansen til hjelp og nu står broder A. Christiansen alene — dog Herren er med ham.

og der er fare for at en skal bli stående så lenge at han ikke har makt til å slutte i rette tid. Derfor er det nødvendig å ha styrevalg. På et valg-møte blev det for ca. 20 år siden sagt til en broder som hadde stått lenge i styret og var gammel: «Nu skal du gå ut og gi plass for en yngre! Takk skal du ha for trofast arbeide!»

Det var mandig tale.

Det som her er kalt «Det nye syn» er sikkert grodd op fordi de gamle som hadde makten, hindret de unge kristne i å få utvikle sig. Nu ser det ut til at pendelen svinger til den andre siden. De unge ser ofte ut til å glemme at det er Gud som må velge og utdele nådegaven til å syre.»

*

Nu er det jo andre forhold i dette stykke hos de frie venner, men det er meget i dette som er aktuelt også for oss.

Søster Jenny Bendiksen er også hjemme hos Herren. Br. Glittenberg var også en tid derute og nu ifjor reiste som mange vet broder Oddvar Berg dit. Han kjender jeg helt fra han var liten, som en Gud-hengiven kjær gutt. Sammen med hans kjære gudfryktige mor har jeg stått i Frelsesarmeen for 30 år siden. Hun er en bedende sjel. Nuvel, Oddvar Berg arbeider nu for «Guds rikssak» og det er en stor inntektskilde (Tim 6, 6). Ved de aller første misjonsmøter for Congo var vi ikke mange, omkring en 20 søsken. Mange av disse er hjemme hos Herren, de andre deltar så godt de kan. Jeg hadde ønsket at br. Karsten Blegeberg, en gammel veteran, hadde vært her. På dette møte hadde vi en representant fra selveste Congo, evangelist Musa Marandura med søster Lundborg som tolk. Broderen talte over Rom, 32 - 39, og vi blev overrasket over den visdom som han hadde i Herrens ord. Samtidig hørte vi at han ikke har gått lengere på misjonsskole enn 8 måneder. Han kan lese og skrive. Broder Severin Larsen sa, da han hørte det: «Denne gikk på Guds universitet, han er en Guds teolog». Vennene og min kjære hustru var overrasket.

Jeg ordnet leiligheten slik at det lignet et lokale med benker og stoler. Min hustru spurte mig: «Hvor mange venter du i aften»? Svaret mitt var: 100 søsken.

— Du har en stor tro.

— Nei, men en stor far.

Men det kom ikke så mange. Jeg blev litt skuffet, men vi var ca. 80 søsken. — Om broder Marandura kan en si, som det står i Joh. 18, 17: «Er ikke han også en av dette menneskes disipler»? Jeg ønsket inderlig av hjertet at det var flere som kunde ha hørt ham. Det er ikke ofte, at en afrikaner vidner iblant oss om Guds store kjærlighet. For 30 år tilbake stod i bladet: «Lukk op for mig». Utgiveren var skolebestyrer Treider: Idag sender vi misjonærer ut til Afrika, China, India o.s.v., men dagen skal komme da disse folk vil bringe Guds ord til oss».

Det ruger et mørke over Europa og det blir tettere og tettere. La oss be til Herren at han gir oss et våkent hjerte, og la oss arbeide, mens det er dag. Natten kommer, da ingen kan arbeide. Be til Gud, at Herren driver arbeidere ut i sin vingård. Br. Oddv.

Berg skriver: «2den juledag var vi samlet med 700 negere, som bare vilde høre om Jesus. Åkeren er hvit til innhøstning. Hvem vil være med? Guds kjærlighet bragte Musa Marandura til Jesus og derfor så forteller han nu om kjærlighet.

Gud velsigne eder alle, søsken!

Salm. 84. Salme 86, 11

Broderlig hilsen

Herm. Zeller, Oslo

Til bedehuset i Kjøllefjord!

Efter et velsignet møte hvor Gud på en særskilt måte har talt til oss og opmuntret oss, sitter vi en liten flokk og samtaler.

Herunder kom samtalen inn på det lenge omtalte bedehusbygg i Kjøllefjord, som tross opprop, snakk og skriverier fremdeles står i stampe. Det er jo midler som fremdeles mangler.

Vi kom da til å fremsette den tanke at her måtte vel en femkronerulling være på sin plass. Tanken fengget straks i oss alle, og vi blev enige om å omsette tanken i handling med en gang. Håper bladet velvillig stiller nødvendig spaltrum, samt fungerer som kasserer.

— Isak Kvalsvik sender 5 kroner og utfordrer: Kristian Skipperud, Oskar Gamst og frk. Bertha Jorbræk Hansen, Drammen.

— Antonette Kvalsvik sender 5 kroner og utfordrer: Fru Alma Pedersen, Honningsvåg, Johannes Hedin, Bergen og frk. Kaja Aamot, Larvik.

— Sigurd Breimoen sender 5 kroner og utfordrer: Gustav Svennevik, Georg Syrdal og megler Stray.

— Maria Breimoen sender 5 kroner og utfordrer: Grethe Biktjörn, Karen Henriksen og Mary Ottesen, Stavanger.

— Demanda Eilertsen sender 5 kroner og utfordrer: Marie Pedersen, Havningberg, G. Iversen, Sarpsborg og Martha Støve, Volda.

— Rikarda Murberg sender 5 kroner og utfordrer: Dorothea Klem, Petra Johansen, Hammerfest og Gudrun Kvalsvik, Alta.

— Petra Andersen sender 5 kroner og utfordrer: Henrik Eilertsen, Balsfjord, Karoline Pedersen, Landø og Yngve Henriksen Langnes.

Vi er blitt enige om at dette er bankinnskudd som vil gi de beste renter, hvorfor vi håper at saken vil

Forlang alltid

APOLLO SKOKREM

Denne olje-voks skokrem er fremstillet av de fineste råstoffer og gir en sikker og holdbar glans.

NORSK FABRIKAT

*

FLOSS

er navnet på den ideelle ovensværte, som gir ovenen den rette glans og krever minst arbeide. Norsk fabrikkat.

Hvilehjemmet «FREDLY»

Åpent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen.

Telefon Vestre Gran nr. 9 I.
Evangel. Ruth Hansen,
Vestre Gran, Hadeland.

vinne stor tilslutning, så alle utfordrede vil yde sitt bidrag med glede, og sette rullingen videre igang, så behuset i Kjøllefjord kan bli reist riktig snart.

Med søskenhilsen på samtlige vegne

Antonette og Isak Kvalsvik.

— G. Iversen har betalt og ber Jul. O. Lind, Joh. Martinsen, Moss og Stefan Trøber, Sarpsborg gjøre det samme.

Pengene sendes til Misjons-Røsten Sarpsborg.

Fra Askim!

Evangelister som ønsker å besøke De Frie Venner «Ebenezer», Askim må herefter melde sig til Johannes Karlsen, Norby Grøtvedt, Askim.

For brødrene

John Dahl, sekr.

Jødernes antall.

Ifølge italienske kilder skal antallet av jøder i hele verden utgjøre 16 651 000, over seksten og en halv million. Av disse skal 9,845,000 være bosatte i Europa, 5 226 000 i Amerika, 848 000 i Asia, 604 000 i Afrika og 28 000 i Australia.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN

(Trygvé Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Kvittering

Til Signe Pedersen og Inga Johnsen, China

er innkommet i 4. kvartal 1938:

Menigh. i Skotselv v. Alfr. Lie	kr. 25.00
Misj.møte hos fru Fabricius	« 34.50
Ubenevnt	« 15.00
A. B., Oslo	« 20.00
Tre søstre v. Anne Eikro, Gol	« 20.00
Misj.fest hos G. Eikro, Gol	« 40.00
Ubenevnt	« 50.00
B. Hansen, Lillestrøm	« 15.00
Maren og Hanne Hauknes, Oslo	« 60.00
En søster	« 40.00

Menigh. Betel, Rælingen v. H. Aamodt 43.00

Menigh. Skotselv v. Alf Lie « 20.00

M. Kjølner, Nøtterø « 59.00

Fru Rustad, Oslo « 10.00

Marie Ellevold og F. Askevold, Oslo « 20.00

Fire søstre, Møl pr. Ekersund « 15.00

A. B., Oslo « 500.00

Martha Kristensen « 5.00

A. E., Skotselv « 10.00

På søstrenes vegne en hjertelig takk til hver enkelt bidragsyder! — Gud vil lønne eder! Ha dem fremdeles i erindring i bønn og med midler.

Med broderhilsen

H. Wessel, kass.

Innkomet til br. Jens Fjelds arbeide i China i 1938:

Vennene på Karmel, Svelvik	kr. 23.00
Barnemisjonen, Misjonshuset S.borg	« 20.00
Vennene på Misjonshuset, Sarpsborg	« 30.91
Vennene på «Håbet», Eldsvold	« 50.00
Vennene i Honningsvåg	« 115.00
Vennene i Alvdal	« 40.00
Ubenevnt	« 104.00

Hjertelig takk til hver enkelt giver. Br. og str. Fjeld er nu hjemme, men arbeider fremdeles for kinesernes frelse og sender til arbeidet på misjonsstasjonen alle de midler som kommer inn, så la oss fremdeles være med og hjelpe til mens det ennå er dag, der er lønn for vårt arbeide. Hjertelig hilsen til alle de hellige i Jesu navn.

Ski i januar 1939.

Til bladmisjonen:

Ved Kr. Bye, Moss

Til fattige i Nord-Norge:

En søster

Til jødene:

Emma Holmgren, Sverige

Hvorfor takkes og kvitteres.

G. Iversen.

Innkomet til Hansina Nesfossen, Afrika fra 6—11—1937 til 31—12—1938:

Fra venner på Ballestad ved Møller Flesland	kr. 25.00
Venner på Espeland ved Mikal B. Nesset	145.00
Bisjonsvenner i Arendal ved Anna Hedin	40.00
Misjonsvenner i Bakke ved Tobias Lavold	17.50
Søsterringen «Bethel» ved fru Larsine Høidal	35.00
Anonym	500.00
Private givere	977.20
De eldre søstres misjon, Bergen	131.50
Forsamlingen Skostredet, Bergen	505.00

Idet jeg kvitterer for ovenstående sender jeg en hjertelig takk til enhver som har vært med og støttet søsteren. Bær hverandres byrder og oppfyll på den måte Kristi lov. Gal. 6, 2.

Bergen 25. januar 1939.

Constance Nøstdal, kasserer.
Løbergsvæien 28, Bergen.

Til Alfild Bjerva, China

er innkommet i 1938:

Kassebeholdning fra 1937	64.00
På misjonsmøtene i Møllergt. 38, Oslo	781.00
Barnemisjon do. do.	162.47
Bønnemøter	117.00
Ved br. Bernhard Nilsen	240.00
Barnemisjon, Skiptvet	35.00
Fra søster Evy Holmen, Grefsen	150.00
Fra en søster, Grefsen	60.00
Kristoffersen, Grefsen	145.00
Fra Stokkan, America ved stasjonsmester Gunnestad	181.25

Tilsammen kr. 1937.24

som er sendt til China.

Pengene fra Stokkan var innsamlede misjonsmidler som blev overlatt til forsamlingen i Møllergt. 38 til fordeling, av stasjonsmester Gunnestad, Heggedal.

Jeg vil på Alfild Bjervas vegne få si en hjertelig takk til alle misjonsvenner. Guds rikeste velsignelse hvile over alle som har hjerte for Guds store rikssak.

Hjertelig hilsen med Matt. 25, 10—14 og 30 og Hebr. 13.20—21.

Thorolf R. Andersen, kasserer.
Sørligt. 15 I, Oslo.

6000 russiske bibler.

Det svenske ukebladet Hemmetts Vän har ved en innsamling fått inn over 11 000 kroner. For disse midler vil det bli innkjøpt 6 000 bibler og utdelt blandt russiske emigranter.

John Welch

anså dagen dårlig anvendt hvis han ikke tilbragte 8—10 timer i bønn. Hans hustru klaget når hun fant ham gråtende på gulvet. Men han svarte: «Jeg har 3000 sjeler å sørge for og jeg vet ikke hvordan det står til med mange av dem.»

«Glommen»s trykkeri 1939.